

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:42
מוצאי שב"ק.....9:12
שיעורים כסדרן
נ"ך.....יחזקאל טז-יז
בבלי.....בבא בתרא מו
ירושלמי.....ביצה יג
תוספתא.....מעילה ג
רמב"ם.....מעשה הקרבנות ב

שעה 13, גליון 43 (661)

פרשת דברים-חזון, ו מעתה אב, אבות פרק ג, שעת תשפ"ד לפ"ק

מוהר"ש דערציילט

שבת חזון - תשעה באב

דער שבת פאר תשעה באב ווערט אנגערופן "שבת חזון". אין ספר "שער המלך" ווערט געברענגט אז "חזון" איז ראשי תיבות ח'צי ז'עס ו'חצי נ'חמה. דאס מיינט אז אפילו פון איין זייט איז עס טאקע א טרויעריגע צייט, מען טרויערט אויפ'ן חורבן בית המקדש, איז אבער פון די אנדערע זייט אויך דא א נחמה, א טרייסט, אז די טעג וועלן נאך ווערן איבערגעדרייט צו פרייליכע טעג. ווען משיח וועט קומען בקרוב, וועלן די טעג ווערן א יום טוב.

חז"ל דערציילן (מכות כ"ד) אז ווען די חכמים האבן געזען די שרעקליכע חורבן אויפ'ן הר הבית האבן זיי געוויינט און געקלאגט. רבי עקיבא - וואס איז אויך דארט געווען - האט אבער געלאכט. האבן אים די חכמים געפרעגט: "פארן וואס לאכסטו?", האט רבי עקיבא

«»»»»

א מעשה אויף די פרישה

נאמר אִלְכֶם לֹא תַעֲרָצוּן וְלֹא תִירָאוּן מִהֶם

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן ע"ח): דער דיבור איז אזוי ווי א מאמע, א מאמע גייט מיט מיט'ן קינד אפילו אין שמוציגע פלעצער, און וואשט אים און רייניגט אים אפ און טוט אים איבער, אפילו ער האט א שלעכטן גערוך, די זעלבע זאך דער דיבור, גייט מיט מיט'ן מענטש, אפילו ער איז אריינגעפאלן אין שמוציגע פלעצער, וויבאלד ער רעדט צום באשעפער וועט דאס אים אפהיטן.

אבער צו דעם דארף מען האבן א שטארקע אמונה, און דער עיקר גלייבן אין זיך. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן ס"א): אזוי ווי מען דארף האבן אמונה אין באשעפער, אזוי דארף מען האבן אמונה אין זיך. אז איך קען אויך, און איך וועל אויך פועל'ן ביים באשעפער.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב, סימן ס"ז) אז ווען א מענטש ווערט ביי זיך צובראכן און רעדט נישט צום אייבערשטן, דאס איז דער חורבן בית המקדש. ווייל דער בית המקדש איז דער פלאץ וואו מען קען רעדן צום באשעפער, און איז דער פלאץ פון דעת און שכל! אזוי ווי די גמרא זאגט (ברכות לב): **כל אדם שיש בו דעה כאלו בנה בית המקדש בקייו**. און אז מען האט נישט קיין שכל, און עס ווערט א חורבן אין די מוחין [גערוין] פון א מענטש, דאס איז חורבן בית המקדש, דא הייסט אז א מענטש ווערט ביי זיך זייער צובראכן, און ער קען זיך נישט דערהאלטן ווען עס גייט דורך אויף אים א גרויסע נסיון.

הרב החסיד רבי לוי יצחק [בענדער] זצ"ל האט דערציילט אן אינטרעסאנטע מעשה: אין אימאן איז געווען א גרויסער עושר, וואס ער איז געגאנגען צום בוטשער און צום בעקעריי און צום גראסערי, און אפגעשמועסט מיט זיי. אז אויף זיין חשבון זאלן זיי ארויס געבן יעדע וואך פאר אלע ארעמעלייט וואס וועלן קומען מיט א צעטל פון אים, און ער האט דאס באצאלט, און קיינער האט נישט געוואוסט פון וואו ער באצאלט דאס, ווייל ער האט געהאט א נאמען פאר א גבאי צדקה.

וְהִי הַיּוֹם, עַם הָאֵת זֶה אִיבֶּרְגַּעַדְרִיט דער רעדל, ער האט שוין נישט געהאט קיין געלט צו געבן, פארשטייט זיך אז ווען מען איז געקומען אין גראסערי און אין פיש סטאר און אין בעקעריי, האט מען מער נישט ארויס געגעבן פאר די ארעמעלייט. האט מען אים באפאלן, "דו גנב! די גזלן! דו קארגער!", האט ער זיך געבעטן: "וואס זאל איך טון? ווען איך האב געהאט האב איך דאך געגעבן, יעצט האב איך נישט". און פון שול צו שול האט מען אים פארטריבן, איז ער אריין געפאלן אין א מרה שחורה רחמנא לצלן, און געטראכט צו זיך, 'איך האב דאך געהאלפן אלעמען, און נישט גענוג איך האב פארלוירן מיין גאנצע פארמעגן, איז מען מיר נאך מבזה מיט די גרעסטע בזיונות?!', איז ער אזוי געליגן אין א דעפּרעסיע און ער איז נישט ארויס פון שטוב. מענטשן האבן געקלאפט אין פענסטער און געשריגן, "דו גנב! פארן וואס קומסטו נישט ארויס?!"

ביז עס איז געקומען א ברסלב'ער חסיד צו אים און האט אים גענומען אויסרעדן: דער באשעפער האט דיר אויספרובירט מיט א גרויסע עשירות, און דו ביסט בייגעשטאנען דעם נסיון העושר הונדערט פראצענט, יעצט פרובירט דיר דער באשעפער אויס מיט ארעמקייט, צו זען ווי אזוי דו וועסט זיך יעצט דערהאלטן, און צו דיין ארעמקייט האט דער אייבערשטער נאך צוגעשטעלט אויבעט אז מען שרייט דיר נאך, גנב! גזלן! און מען שפעט פון דיר, און מען רעדט אויף דיר כל דבר אסור, פאסט דאס דען דיר אז יעצט זאלסטו נישט ביישטיין דעם נסיון העושר? ! און אזוי האט ער אים צוגערעדט, אז ער זאל גיין אין בית המדרש, דאן ווען מען מ'קען. האט ער געזאגט: איך האב דאך מורא אז מען וועט אויף מיר ארויף טאנצן, האט ער אים געזאגט: שווייג! און מאכט דיך נישט צוטון, ווייל דו ווייסט דאך אז דו האסט נא געטון גוט, און אזוי האט ער אים אויסגערעדט.

ביז ער האט אים אזוי מחזק געווען, אז ער איז געווארן ביי זיך אויפגעבויט. און איז שוין געגאנגען אין בית המדרש, און ער האט אפגעשוויגן אויף אלע בזיונות. פארשטייט זיך וויפיל קען מען שוין מבזה זיין א איד, און צוביסלעך זענען אלע מיד געווארן אים צו רופ'ן, און צוביסלעך איז ער געקומען צו זיך, און נישט נאר דאס, נאר דער אייבערשטער האט געהאלפן אז עס האט זיך צוריקגעדרייט דער גלגל, און ער איז געווארן צוריק אן עושר.

דער הייליגער רבי זאגט אז דער עיקר דארף זיך א מענטש זייער שטארק דערהאלטן, נישט קיין חילוק וואס עס גייט דורך אויף אים, זאל ער וויסן אז דער אייבערשטער איז נאכאלץ מיט אים, דער אייבערשטער האט אים נאכאלץ ליב און הערט אים וויינע תפלות, און דאן וועט ער זיך שטארק צו רעדן שטענדיג צום אייבערשטן, און דאס וועט אים ברענגן אלעס גוטס אין לעבן.

(קונטרס פרשת דברים צום באשעפער)

א גוט ווארט

וויסן זאלסטו, יעדער איינער גייט אריבער שווערע ביטערע יסורים, נישטא קיינער וואס זאל נישט לייזן בזה העולם; מיט וועם מען רעדט, מיט וועם מען שמועסט; אלע שרייען, אלע וויינען, אלע קרעכצן; עס איז נישטא קיין עצה וואו זיך צו באשיצן, נאר אוינטער די פלינגלען פונעם אייבערשטן. אזוי ווי דוד המלך זאגט (תהלים סא, ט): "אֲחַסְהָ בַסֵּתֶר פִּנְיִי סֶלְהָ", איך טו זיך באשיצן אוינטער די פלינגלען פונעם אייבערשטן.

נעכטן בין איך געווען באזוכן אין תפיסה, איך גיי מיט די אינגעלייט אין שטעטל וואס גייען קסדר און תפיסות מח'י זיין אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה, איך בין געווען ביי א איד וואס זיצט שוין לאנגע יארן אין תפיסה, דער איד פארפעלט נישט צו לערנען דעם בלאט גמרא יעדן טאג, דער איד לעבט מיט א שטארקע אמונה ובטחון, עס איז געווען א בחינה פון בא ללמד ונמצא למוד, איך בין יענעם געגאנגען מחזק זיין און איך בין ארויסגעקומען אזוי צעטרייסקט פון די שטארקקייט פון אידישע קלינדער, ווי שטארק די אמונה איז, און נאר מיט אמונה קען מען זיך דערהאלטן.

(עצתו אמונה פרשת דברים צום באשעפער)

בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

שבת חזון

ה'תשנ"ח

עש"ק פרשת דברים-חזון, ח' מנחם-אב, שנת תשע"ח

לכבוד ... גרו יאיר

מיר גייען יעצט אריין אין זייער א גרויסער שבת - שבת חזון; דער הייליגער קדש לוי זכותו גיין עלינו האט געזאגט: "ווער עס האט הייליגע אויגן קען זען שבת חזון ווי דער בית המקדש השלישי בויעט זיך אויף"; דארפן מיר זייער אכטונג געבן מיר זאלן האבן ריינע אויגן.

מזהר"ש ברענגט בשם דעם הייליגן צדיק רבי מרדכי מלעכאוויטש זכותו גיין עלינו, אז די ערשטע זאך ווען א מענטש וויל תשובה טון, דארף ער זיך היטן זיינע אויגן; מיט דעם טייטשט ער דעם פסוק (פסוק ג, ט): "בשובי את שבותיכם - לעיניכם", ווען איר טוט תשובה - זאלט איר אנהייבן מיט די אויגן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין מה): "אין יצר הרע שלט אלא במה שעיניו רואות", דער יצר הרע הייבט זיך אן ביי די אויגן, אבער אז מען היט די אויגן איז מען זוכה צו א ריינע מח און צו אלע גוטע זאכן.

היינט האבן מיר מסים געווען גאנץ נביאים וכתובים און מארגן - שבת קודש - הייבן מיר אן נאכאמאל נ"ך; אז מען לערנט יעדן טאג צוויי קאפיטלעך איז מען מסים יעדעס יאר גאנץ נ"ך.

דער הייליגער רבי האט געזאגט: "נ"ך איז מיין מוסר ספר"; ווייל ווען מען לערנט נ"ך זעט מען וואס פאסירט ווען מען גייט אנוועק פון די תורה. יעדע מאל וואס די אידן זענען געגאנגען בדרך התורה האבן זיי מצליח געווען; קיינער פון די פעלקער האבן נישט געטשעפעט און מען האט באזיגט אלע מלחמות, אבער ווען מען איז אנוועק געגאנגען פון די תורה איז מען גלייך אונטערטעניג געווארן אונטער די פעלקער, און מען האט פארלוירן די מלחמות וכי וכי, ביז מען האט תשובה געטון.

אזוי אויך זעט מען ווען מען לערנט נ"ך, אז ווען די אידן האבן געהאט א צדיק זענען זיי געווען ערליך, און ווען דער צדיק איז נפטר געווארן זענען זיי צוריק געפאלן, ביז זיי האבן באקומען נאך א צדיק וואס זאל זיי ווייזן די וועג צום אייבערשטן.

אויך לערנט מען זיך ארויס פון נ"ך, אז ווען עס איז געווען שלעכט פאר די אידן, א רשע איז געקומען און געוואלט שלעכטס טון, האבן זיי געשריגן צום אייבערשטער און דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן. נאכדעם האבן זיי ווייטער פארגעסן פונעם אייבערשטער האט זיי דער אייבערשטער נאכאמאל געשיקט א רשע זאל קומען מלחמה האלטן מיט זיי, און ווען זיי האבן ווידער איינגעזען אז זיי קענען זיך נישט קיין עצה געבן האבן זיי נאכאמאל תשובה געטון; פון דעם קען זיך יעדער מענטש לערנען וואס ער האט צו טון ווען ער האט חס ושלום א צרה.

עס איז באוואוסט דעם גאנצן ספור ווי אזוי דער הייליגער רבי נתן זכרונם לברכה איז נסתלק געווארן. עס איז געווען אין אן ערב שבת, עשרה בטבת. אפאר שעה פאר זיין הסתלקות האט ער געבעטן ר' נחמן - ר' עזרי' זון - ער זאל אים ברענגען 'כל טוב', און ר' נחמן האט נישט פארשטאנען וואס ר' נתן מיינט, וואס איז דאס 'כל טוב'? האט אים ר' נתן געזאגט ער זאל אים ברענגען א נ"ך - דאס איז געווען ביי ר' נתן 'כל טוב'; דער הייליגער רבי נתן האט דאס גערופן 'כל טוב'. ווייל אז מען מאכט זיך א שיעור אין נ"ך - יעדן טאג א קאפיטל אדער צוויי, האט מען אלעס גוטס. מען זעט וואס מען האט צו טון ווען מען האט א צרה, אז עס איז דא איין אדרעס וואו זיך צו ווענדן; נאר צום אייבערשטן.

מיר פירן זיך צו ליינען מגילת איכה ביינאכט און אויך אינדערפרי. תשעה באב ביינאכט גייען מיר ליינען מגילת איכה; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן טו) אז ווען מען קלאגט אויפן חרבן בית המקדש וויינט מען נישט אז אמאל איז געווען א חרבן, נאר מען וויינט אויפן היינטיגן חרבן, אז מיר זענען חרוב ונחרב, מיר זענען ווייט פונעם אייבערשטן און מיר זענען אזוי שטארק אריין געטון אין אונזערע תאוות רחמנא לצלן.

=====

=====

געזאגט: "אזוי ווי איך זע אז די ערשטע חלק פון די נבואה איז אזוי שטארק מקוים געווארן, אז דער בית המקדש איז חרוב געווארן, גלייב איך אז די צווייטע העלפט נבואה וועט אויך מקוים ווערן, אז מיר וועלן נאך אויסגעלייזט ווערן פון גלות, און די אידן וועלן נאך אויפגעראכטן ווערן".

די צדיקים קוקן אויף די פנימיות פון יעדע זאך, אפילו יעצט זעט אלעס אויס אזוי שווער און ביטער, וועלן די טעג אבער צום סוף איבערגעדרייט ווערן צו ימים טובים, און מיר וועלן זיך פרייען מיט די גרויסע ישועות וואס דער אייבערשטער וועט אונז העלפן.

דערפאר ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן תקנ"ב) אז מען זאגט נישט קיין תחנון תשעה באב ווייל תשעה באב ווערט אנגערופן "מועד" - א יום טוב. שטעלט זיך א פראגע, איז עס דען א יום טוב? פונקט פארקערט, מען טרוערט דאך אין תשעה באב, מען טוט אלע הלכות פון אבילות אין תשעה באב, ווי אזוי קען מען עס אנרופן א יום טוב?

נאר דער אמת איז אז בפנימיות זענען די טעג פרייליכע טעג, ווען משיח וועט קומען וועט מען ליינען די מגילת איכה מיט א ניגון פרייליכערהייט, אזוי ווי מען ליינט פורים די מגילת אסתר פרייליכערהייט. און אפילו יעצט זענען מיר נאך אין גלות, און מען דארף טרוערן און זיך פירן מיט אבילות, טאר מען אבער נישט מסיח דעת זיין פון די גאולה העתידה אז דער אייבערשטער וועט אונז נאך אויסלייזן בקרוב.

ביי אנשי שלומינו פירט מען זיך צו ליינען די מגילת איכה אויך בייטאג. ווייל וועט משיח וועט קומען וועט מען דאך ליינען די מגילת איכה מיט א פרייליכן ניגון מיט א "שהחיינו" אז מיר האבן זיך געקענט דערהאלטן אין אזא שווערע ביטערע גלות, און מען וועט עס אודאי ליינען סיי ביינאכט און סיי בייטאג אזוי ווי די מגילת אסתר, דערפאר ליינט מען עס אויך היינט סיי ביינאכט און סיי בייטאג.

עס גייט אזוי ווייט אז עס זענען געווען צדיקים און יחיד סגולה וואס אין מוצאי שבת חזון האבן זיי נישט געזאגט "ואתה קדוש", אזוי ווי מען פירט זיך אז ווען עס געפאלט א יום טוב אינמיטן די וואך זאגט מען נישט "ואתה קדוש". ווייל זיי האבן געהאט אזא שטארקע אמונה אז דער אייבערשטער וועט אונז זיכער אויסלייזן פון גלות, און דעמאלט וועט דאך תשעה באב זיין א יום טוב. אבער ווען עס איז געקומען תשעה באב ביינאכט און זיי האבן געזען אז מען איז ליידער נאכנישט אויסגעלייזט געווארן, האבן זיי דעמאלט געזאגט "ואתה קדוש", צו משלים זיין דאס וואס מען האט אויסגעלאזט מוצאי שבת.

די אייגענע חורבן

ווען מען זאגט מגילת איכה דארף מען אויסטייטשן די פסוקים אויף זיך אלליין. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק"א) אז ווען מען זאגט תהלים, תחינות, אדער תיקון חצות זאל מען אויסטייטשן אלע פסוקים אויף זיך אלליין, די אלע מלחמות וואס שטייט אין תהלים, די אלע שונאים וואס דוד המלך רעדט זיך אפ וועגן זיי אין תהלים, דאס גייט ארויף אויף די אייגענע מלחמות וואס יעדער מענטש האט מיט זיין יצר הרע, וואס ער איז דער גרעסטער פיינט פון א מענטש, ער וויל נאר הרגענען דעם מענטש ברוחניות ובגשמיות, און אויף דעם בעט מען אין תהלים אז דער אייבערשטער זאל אונז ראטעווען פונעם יצר הרע און אלע שלעכטע זאכן. די זעלבע איז מיט מגילת איכה. מען דארף בעיקר טרוערן אויף די אייגענע חורבן אז מען האט נאכנישט זוכה געווען צו זיין אן ערליכער איד, וואס דורך דעם האלט מען צוריק דעם בית המקדש פון ווערן אויפגעבויעט. יעדער איד דארף בעטן דעם אייבערשטן אז פון זיין זייט זאל ער נישט שטערן דאס אויפבויע פונעם בית המקדש, אז זיינע מעשים זאלן נישט צוריק האלטן די גאולה און דעם בנין בית המקדש במהרה.

קידוש לבנה

מוצאי תשעה באב פירט מען זיך אז מען איז מקדש די לבנה. דער אר"י הקדוש שרייבט אויף דעם (פרי עץ חיים, אחר סוד פנינת ת"ב) אז דאס איז זייער א גרויסע זאך צו מקדש זיין די לבנה מוצאי תשעה באב. דער ענין דערפון איז, אזוי ווי מען זעט ביי די לבנה אז דוקא ווען זי ווערט שוין זייער קליין ביז מען זעט עס שוין אינגאנצן נישט, דוקא דעמאלט טוט זי זיך באגרייטן, און הייבט אן צו ווערן צוריק גרעסער. די זעלבע איז אויך יעצט, דוקא נאך תשעה באב ווען מען האט אזוי שטארק געטרויערט אויפן חורבן, דעמאלט איז די צייט זיך צוריק אויפצוהייבן און אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן און זיין וואויל און ערליך. און דערפאר איז מוצאי תשעה באב די פאסיגסטע צייט צו מחדש זיין די לבנה.

אין די פוסקים ווערט געברענגט, אז פאר מען איז מחדש די לבנה זאל מען קודם אויספאסטן, עסן עפעס, און אנטון צוריק די שיד, און ווער עס קען גייט אויך אין מקוה, און דערנאך איז מען מחדש די לבנה פרייליכערהייט, און מען בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל אונז שוין אויסלייזן פון גלות, וואס דעמאלט וועט זיין והיה אור הלבנה כאור החמה, די לבנה וועט שיינען אזוי ווי די זון, במהרה בימינו אמן.

(שיחות מוהר"ש חלק א' ו' חלק י' ערך תשעה באב, וחלק ט"ז ערך בין המצרים)

שאלות ותשובות ברסלב מיין ווייב ליידיט שרעקליכע יסורים, ווי אזוי קענען מיר זיך דערהאלטן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שוין א יאר צייט וואס מיין ווייב ליידיט אויף ארטרייטיס [דלקת מפרקים], זי איז ממש געפייניגט מיט שטארקע יסורים. איך הער די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דאס געבט מיר כח צו זיין סיי א טאטע און סיי א מאמע פאר מייע זיסע קינדער קיין עין הרע, אבער מיר שפירן אז עס גייט שוין אריבער אלע גרעניצן. איך מיט מיין ווייב האלטן אין איין שרייבן און וויינען צום אייבערשטן, אבער איך שפיר ווי מיר טאפן א נואנט, איך זע נישט דעם וועג ארויס, איך שפיר ווי איך פאל שוין אריין אין יאוש, איך דארף חיווק זיך צו קענען ווייטער דערהאלטן.

יישר כח פאר די געוואלדיגע שיעורים, אן דעם וואלט איך זיכער נישט געקענט אנגיין ביז יעצט.

תשובה:

בערות ה' יתברך

יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו' נאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

איך זעט דיר זייער זאלסט זיך נישט מייאש זיין, מיט תפלה קען מען אלעס פועל'ן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לב): "אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל", ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף א זאך און מען זעט אז מען ווערט נישט געהאלפן - זאל מען נאכאמאל בעטן, אזוי ווי עס שטייט (תהלים כו, יד): "קנה אל ה', תזק ונאמץ לבך וקנה אל ה'"; מען טאר נישט אויפגעבן ווען מען בעט דעם אייבערשטן און מען זעט נאך נישט די ישועה, מען דארף ווארטן און ווייטער בעטן ביז מען ווערט געהאלפן.

ווען מען בעט דעם אייבערשטן דארף מען האבן זייער אסאך סבלנות ווען מען זעט אז עס גייט אריבער א לאנגע צייט און מען זעט נאך נישט די ישועה. מען דארף האבן אסאך סבלנות נישט אויפצוהערן בעטן; ווייל יעדע זאך וואס מען וויל פועל'ן האט א סכום וויפיל תפלה עס פארדערט זיך אויף דעם.

מיין געפונען ביי משה רבינו, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן אז ער וויל אריינגיין אין ארץ ישראל; זאגן חכמינו זכרונם לברכה (דברים ובה יא, ט): "משה רבינו האט געבעטן פינף הונדערט און פופצן תפילות, אזויפיל וויפיל דאס ווארט 'נאאתחנן' באטרעפט, ווען משה רבינו וואלט געבעטן נאך איין תפלה וואלט ער זוכה געווען אריין צו גיין קיין ארץ ישראל, אבער דער אייבערשטער האט אים געזאגט (דברים ג, כו): 'רב לך, אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה', בעט נישט מער אויף דעם"; זעט מען פון דעם אז מען טאר נישט אפלאזן תפלה, מען דארף בעטן איין מאל און נאכאמאל און נאכאמאל אן אן אויפהער, ביז דער אייבערשטער העלפט.

נעמט אריין אין אייך די אמונה, חזר פאר זיך און חזר מיט דיין ווייב: "וואס דער אייבערשטער טוט אזוי גוט, אלעס איז נאר פאר די טובה פונעם מענטש. און ווען מען פארשטייט נישט דאס גוטס, מען זעט נישט דאס גוטס, מען זעט נאר דאס שלעכטס - איז דאס נאר אזוי פאר אונזערע אויגן, אבער באקאמט איז דאס גוט"; איי וועסטו פרעגן, אויב איז דאס גוט פאר וואס זאל מען בעטן דעם אייבערשטן ער זאל מאכן אנדערש? ווי אזוי קען מען בעטן ער זאל טוישן וואס ער טוט - ווען אלעס איז גוט? ווייל דער אייבערשטער הייסט אויב מיר זאלן אים בעטן, מיר זאלן אים מוטשען ער זאל מאכן אזא סארט גוט וואס מיר זעען דאס גוטס מיט אונזערע אויגן, אבער אין די זעלבע צייט וואס מיר וויינען און בעטן ער זאל מאכן גוט, גלייבן מיר אז עס איז גוט; ווייל אלעס אלעס וואס גייט אריבער אויף אונז איז נאר לטובה.

שטארק דיין ווייב, בלאז אריין אין איר אמונה; דאס וועט איר פרייליך מאכן און ווען זי וועט זיין פרייליך וועלן די שלעכטע קרענק אנוועק גיין פון איר, ווייל שמחה איז די רפואה פאר אלע מחלות. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ו, חלק ב, סימן כו): "כל החולאת הבאין על האדם - כלם באין רק מקלקול השמחה", אלע מחלות און אלע קרענק קומען ווייל מען איז דעפרעסעט און נישט פרייליך, "גם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מתחת חסרון השמחה", אפילו די דאקטורים זאגן אז אלע מחלות קומען פון דעפרעסיע און פון זיין נישט פרייליך.

דו מאך איר פרייליך, עס איז א מצוה פרייליך צו מאכן די ווייב. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סו"ט לז): "אשה - בעלה משמחה", דער מאן האט א מצוה פרייליך צו מאכן זיין ווייב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זי זאל האבן א שנעלע רפואה,

זי זאל זיך אינגאנצן אויסהיילן.

(עצתו אמונה פרשת עקב תש"פ)

דער רבי האט געזאגט פאר ר' נתן (שיחות הר"ן, סימן רסח): "ווען דו זאגסט תיקון חצות זאלסטו זיך אינזינען האבן; "איכה נחרב האולם", רבוננו של עולם איך בין אינגאנצן חרוב ונחרב, "עד אן יצעק בפשבי", ווי לאנג נאך וועל זיין אין געפענגעניש ביים יצר הרע וכו'?"

מיר קלאגן אויף אונזער חרבן אז מיר זענען אזוי פארזינען אין אונזערע שלעכטע מעשים; מיר וויינען בשעת'ן זאגן די קינות אויף אונזערע אויגן וואס מיר היטן נישט (איכה א, ט): "על אלה אני בוכיה", אויף דעם וויין איך רבוננו של עולם, "עיני עיני ירדה מים", אויף מיינע אויגן וואס איך היט נישט; איך קוק עבירות, וואס דאס איז גורם: "כי רחוק ממני מנחם משיב נפש", אז איך זאל זיך דערווייטערן פונעם צדיק וואס ער איז "משיב נפש", און איך פאל אראפ אין פגם הברית. "היו בני שוממים", איך זינדיג, "כי גבר אויב", ווייל דער יצר הרע שטארקט זיך אויף מיר; אלעס צוליב עיני עיני, אז מיינע אויגן זענען נישט ריין.

אויף דעם דארפן מיר גיסן טייכן טרערן צום אייבערשטן, אז מיר זאלן היטן אונזערע אויגן, ווייל אלע צרות וואס קומען אויפן מענטש איז נאר ווייל מען היט זיך נישט די אויגן.

מוהרא"ש האט דערציילט אז ווען דער חזון איש זכרונם לברכה איז געווען א אינגערמאן און ער פלעגט גיין אין שול פלעגט ער זאגן בדרך צחות: "לאמיר שפילן" בלינדע קאטשקע; בינד מיר ארום מיינע אויגן און פירט מיר צום שול; מען האט נישט געוואוסט פאר וואס ער מאכט דאס, זיינע ארוימגע האבן געמיינט אז ער וויל זיך אונטער האלטן, אבער זיין פננה איז געווען נאר זיך צו היטן זיינע אויגן. יעדע מאל האט ער געהאט אן אנדערע וועג ווי אזוי זיך צו היטן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (עבודה זרה כ): "אמרו עליו על מלאך המות, שפלו מלא עינים", דער מלאך המות איז אנגעפילט מיט אויגן, ווען ער קומט צום מענטש ווערט דער מענטש זייער דערשראקן און אזוי נעמט ער אנוועק דעם מענטש פון דער וועלט; וואס זענען די אלע אויגן וואס דער מלאך המות האט אויף זיך? פרענגט דער הייליגער חתם סופר זכותו יגן עלינו בשם זיין רבי'ן, דער גאון וקדוש ר' נתן אדלער זכר צדיק לברכה (חתם סופר בראשית הקדמה) אז דאס זענען אלע הסתכלות אסורות, אלע שלעכטע קוקן וואס דער מענטש האט געקוקט, די אלע אויגן נעמט דער מלאך המות און ער קומט צום מענטש און ער הרג'ט אים, ווייל עס איז נישט דא נאך אזא זאך וואס זאל הרגענען דעם מענטש ווי נישט היטן די אויגן. מיט דעם טייטשט ער וואס מיר בעטן דעם אייבערשטן פרייטאג צו נאכטס: "וישזכינא מעינא בישא ומחרבא דמלאך המות ומדינה של גיהנם", אז מיר וועלן נישט האבן קיין עינא בישא, מיר וועלן היטן די אויגן וועלן מיר נישט מורא האבן פונעם שווערד פונעם מלאך המות און מיר וועלן נישט האבן אנקומען אין גיהנום; זעט מען אז אלעס הייבט זיך אן מיט די אויגן.

בנוגע לערנען שיעורים כסדרן תשעה באב; מוהרא"ש זכרונם לברכה האט זיך געפירט נאכמיטאג נאך מנחה צו לערנען די שיעורים כסדרן, און מוהרא"ש האט מיר געזאגט איך זאל זאגן פאר די בחורים אז מען קען לערנען פון נאך מנחה אלע שיעורים וואס מען לערנט יעדן טאג.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין ארויס גיין פון אונזער גלות בכלליות און בפרטיות - יעדער איינער פון זיין פרינציפאל גלות, מיר זאלן לעבן מיטן אייבערשטן א גאנצע טאג, דעמאלט וועט זיין פאילו נבנה בית המקדש, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לג): "כל אדם שיש בו דעה כאילו נבנה בית המקדש בקמיו".

א גוט שבת.

(עצתו אמונה פרשת תש"ח)

צוריק אויפבויען דעם בית המקדש

בנגוע צי מען קען זאגן ח"י פּרקים משניות אום תשעה באב; התשעה באב טאר מען נישט לערנען, אזוי ווערט געפּסקינט אין שלחן ערוך (אורח חיים, סמן תקנה, סעיף א) ווייל תורה מאכט פרייליך דעם מענטש, און תשעה באב איז א טאג וואס מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש, אָפּער די פּוסקים זאגן (עיני נטי גריאל סמן עה, סעיף קטן יט) אז נאכמיטאג קען מען לערנען שיעורים פּסדן; דער וואס לערנט יעדן טאג זיינע שיעורים קבועים, מקרא, משנה, גמרא וכו' וכו', מעג עס לערנען תשעה באב נאכמיטאג. אז מען ווערט שוין פון לערנען משניות תשעה באב, איז פּדאי צו דערמאנען וואס דער הייליגער בני יששכר זאגט (הודש תמוז אב - מאמר חדש תמוז אב, מאמר ב): "סך כל השעות מן הכ"ב זמיון הם תקכ"ח", די שעות פון די דריי וואכן איז סך הכל פינף הונדערט אכט און צוואנציג, "על פן יש במשניות תקכ"ח פּרקים מנן מפת"ח", דערפאר איז דא אין ששה סדרים משנה פינף הונדערט אכט און צוואנציג פּרקים, "כּמנן מפתח הגאולה", ווייל דאס איז דער שליסל מיר זאלן דורכדעם ארויס גיין פון גלות, וואס דאס איז אנטקעגן די פינף הונדערט אכט און צוואנציג שעה פון די דריי וואכן וואס מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ויקרא פּרה ז, א): "אין הגליות מתפנסות אלא בזכות המשניות", משיח וועט קומען נאר אינעם זכות פון די וואס לערנען משניות, "וכשׁמדברין וּשׁוֹנִין בְּמִנְיַן הַתּוֹרָה שֶׁבַע פֶּה, אִזִּי נִפְתַּח הַסֶּתֶם", ווען מען חזר"ט משניות וועט געפּפּנט ווערן די פּאראמאכטיג פון אונדער גלות, אזוי ווי עס שטייט (הושע ה, ח): "גם כי יתנו בגוים עֶתָה אַקְבָּצֶם, לְשׁוֹן מְתַנְיָתִין", יתנו איז א לשון פון משניות, אז מען וועט לערנען משניות אין גלות, "עֶתָה אַקְבָּצֶם", וועט אונדז דער אייבערשטער אויסלייזן; זעט מען דאס גרויסקייט פון לערנען משניות, פּרש יעצט אין די טעג וואס מיר טרויערן אויפן חורבן בית המקדש, און דאס וועט ברענגען די גאולה. (צ"ח אמונה פּרשת דברים תשע"ח)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' הערליכע מסיבה פארן בית התבשיל פארגעקומען

אין שטעטל זענען אלע פארנומען מיט טון חסד איינער מיטן צווייטן, דער ראש ישיבה איז כסדר מעורר אז דער רבי האט געזאגט אז ברסלב איז אותיות "לב בשר", א איד דארף האבן א הארץ פאר א צווייטן. נעכטן איז פארגעקומען א גרויסער הערליכער אווענט פאר די חשובע בארימטע "בית התבשיל" ארגאניזאציע, וואס איז באקאנט מיט אירע פילע חסד פראיעקטן וואס זי פירט, זיי טיילן שבת פעלקעך פאר נויטבאדערשטיגע, פאר יום טוב און אויך אינמיטן יאר קומען פאר גרויסע חלוקות, פּרש פאר פסח, אויך טיילט מען געלט פאר שבת און יום טוב אז אידן זאלן קענען איינקויפן צו עסן, דאס איז אויסער די פילע אנדערע באקאנטע און באהאלטענע חסד אקטיוויטעטן. פילע אנשי שלומינו זענען געקומען צו פארן פון די נאנט אין ווייט, עס איז געווען צוגעגרייט א געשמאקע סעודה מכל טוב, און אנשי שלומינו האבן זיך זייער ווארים אנגערופן פאר דעם וויכטיגן צוועק, דער בית התבשיל האט צוגעשטעלט שיינע מתנות און גורלות פאר אלע וואס האבן זיך שוין משתתף געווען, צווישן זיי האט מען באקומען א שיינע האלטער מיט וויין פונעם כוס של אלוהי הנוביל פונעם סדר פונעם ראש ישיבה שליט"א. די מסיבה איז ב"ה געקרוינט געווארן מיט גרויס סוקסעס. דער אויבערשטער וועט זיכער באצאלן פאר אלע משתתפים מיט אלעם גוטן.

נייע מיידל שולע בית פיגא ברסלב ווערט געגרינדעט אין עיר התורה בני ברק

א גרויסע שמחה הערשט אין בני ברק, ווען נאך אסאך תפלות איז געגרינדעט געווארן א פרישע אפטיילונג פון די מוסדות אין ארץ ישראל. די הייליגע מוסדות היכל הקודש אין ארץ ישראל פארמאגט שוין פילע אפטיילונגען, חדרים, מיידל שולעס, און א ישיבה, וואס ווערט אנגעפירט דורכן מנהל המוסדות אין ארץ הקודש הרב יצחק פאפעהיים שליט"א פון ירושלים וואס פירט אלע מוסדות מיט גרויס סייענא דשמיא, אלעס לויט די פונקטליכע הוראות פון ראש ישיבה שליט"א. די ציל פון די הייליגע מוסדות איז צו קענען געבן פאר די קינדער א חינוך על דרך התורה והמסורה, זיי זאלן אויפואקסן פון די פריעסטע יוגענט צו לעבן מיטן באשעפער, און זיי זאלן זיין גרייט ברוחניות ובגשמיות פארן לעבן. די געטרייע מלמדים זענען הר"ר ר' אבא חייא רייזמאן שליט"א און הר"ר ישראל סופר שליט"א. דער מנהל המוסדות פון הר"ר יצחק שליט"א ירושלים, קומט כסדר אריבער קיין בני ברק באזוכן, און שטייט צו די האנט מיט אלעס וואס פעלט זיך אויס. יעצט איז געקומען די געלעגענהייט אויפצושטעלען א מיידל שולע אין בני ברק. די חדר אין שטאט האט זיך שוין געעפנט מיט א יאר צוריק, און עס גייט אן מיט גרויס הצלחה, די אינגלעך זענען ברוך השם שוין מצליח, און די עלטערן האבן געבעטן דעם ראש ישיבה שליט"א אז זיי ווילן אויך געבן פאר די מיידלעך די הערליכע ריינע חינוך, זיי זאלן אויפואקסן ערליכע אידישע מאמעס וואס האבן איין ציל צו מאכן א נחת רוח פארן אויבערשטן, און וויסן די חשיבות פון די פשוטע טעגליכע אויפגאבעס פון א אידישע פרוי, פון זיך אפגעבן מיט די מאן און קינדער.

נאך אסאך תפילות האט מען אויפגענומען מרת לעווי תחי' א חשובע ערפאלגרייכע מחנכת אין א היימישע מוסד שוין יארן, וואס זי וועט בעז"ה אנפירן די מיידל שולע, און די זעלבע מיט די לערערנים האט מען אויפגענומען אזעלעכע וואס קומען שוין מיט לאנגע יארן ערפארונג פון מחנך זיין אין ערליכע היימישע מוסדות, וואס מיט זייער גרויס געטריישאפט און איבערגעגעבנשאפט האבן זיי באשלאסן אפצולאזן זייער גוט באצאלטע פאזיציעס וואס זיי האלטן שוין אן פאר לאנגע יארן, און אנטקעגן קומען דעם ראש ישיבה שליט"א אים צו העלפן גרינדן א מיידל שולע פאר אונזערע טייערע קינדער.

די וועלן בעז"ה זיין די חשובע מרת רייזמאן תחי', און מרת רעכניצער תחי' וואס וועלן פון דעם קומענדיגן זמן אנהייב חודש אלול הבעל"ט אנהייבן צו לערנען מיט די חשובע מיידלעך. דער ראש ישיבה שליט"א האט אראפ געשטעלט די תקנות פון די מוסד, די סטאנדארט פון צניעות וואס ווערט פארלאנגט פון יעדע תלמידה. אלע עלטערן האבן עס אנגענומען מיט א שטארקע ערנסטקייט, וואס וועט ערמעגליכן אז די לערערנים זאלן זיך קענען אפגעבן אויפצובויען די קינדער, זיי געבן גוטע ווערטער זיי זאלן קענען שטייגן, און זיי זאלן נישט דארפן זיין פארנומען מיט די קליידער פון די קינדער. די סטעף פון בני ברק זענען אריבער קיין ירושלים וואו עס גייט שוין אן א מיידל שולע היכל הקודש, און זיך אומגעקוקט, און געשממעט מיט די איינגעשטעלטע צו באקומען פון זיי דעם פראקטישן צוגאנג וואס דער ראש ישיבה שליט"א וויל אז זיי שולע זאל אהערשטלן. אנשי שלומינו זענען זייער פרייליך, און זענען מתפלל אז די נייע שולע זאל מצליח זיין, און מען זאל זען אידיש נחת פון די טייערע קינדערלעך.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה הערשל זאבעל הי"ו מאנסי
צום געבורט פון א מיידל למזל טוב

תשעה באב

פילע שיעורים אויף תשעה באב; מגילת איכה און
ספר ירמיה פארגעלערנט; נוצט אויס דעם תשעה
באב ריכטיג; בויעט צוריק אויף דעם בית המקדש
קול ברסלב
212-444-9191
1, 1, 9, 9

חיזוק צום סיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
קונטרסים, "עיצתו אמונה", דרשות,
ניגונים, סידיס, USB, SD, און נאך;
דעליווערט צו אייער סיר!
רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
347-509-4908
מיר וועלן פרויבירן בעז"ה עס צו שיקן צו אייך אחיים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
845-351-9010 / 212-444-9191
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com